

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 06 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020, declarate de avocatele Ina Cepoi și Rodica Cojocar, în numele inculpaților

Eoxa Mihail XXXXXX;

Cebanu Stasic XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>10.10.2019 – 06.02.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>28.02.2020 – 13.07.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>18.09.2020 – 09.12.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 06 februarie 2020, Eoxa Mihail a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 06.02.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 20.08.2019 până la 06.02.2020.

Cebanu Stasic a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 06.02.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 20.08.2019 până la 06.02.2020.

De la inculpați s-au încasat solidar cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 august 2019, aproximativ orele 15.40, inculpatul Eoxa M., acționând în baza unei intenții comune cu Cebanu S., aflându-se în incinta magazinului „Linella”, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Bulgară 136, urmărind scopul deposedării de bunuri materiale a minorului Sochirca G., a.n. 18.08.2002, care le-a atras atenția la ghișeul de achitare a produselor procurate, având în mână bani, și anume, o bancnotă de 200 lei, după achitarea produselor, la ieșirea din magazin, pe scări, sub un pretext inventat, îl acostează pe Sochirca G., făcându-i observație cu privire la comportamentul său din magazin, iar la propunerea lui Cebanu S. de a se răsplăti pentru cele comise, Eoxa M. îi stabilește drept pedeapsă să procure bere și țigări, fapt care minorul l-a executat.

Ulterior, sub amenințarea că va fi lovit, i s-a indicat cu mâna direcția unde trebuie să se deplaseze pentru clarificarea situației.

Fiind condus de către Eoxa M. și Cebanu S. în spatele magazinului „Linella”, care era un loc umbrit, trezind prin comportamentul lor frică la victimă, Sochirca G. a fost agresat psihologic de către Cebanu S., cu privire la comportamentul său, după care acesta i-a ordonat lui Eoxa M. să se clarifice cu victima pentru inventata încălcare.

Astfel, Eoxa M., preluându-l pe Sochirca G., i-a aplicat violență fizică, manifestată prin două lovituri cu pumnii în regiunea coastelor, pe dreapta care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019, este calificată drept vătămare neînsemnată, fiind totodată amenințat cu violența prin intermediul unui cuțit, pe care-l învârtea în mână, moment în care, la o distanță de 10 m., se afla Cebanu S., depărtându-se și apropiindu-se de ei aproximativ de 3-4 ori, supraveghind astfel situația, asigurând neintervenția persoanelor terțe.

Ca urmare, la cerința lui Eoxa M., de frică, Sochirca G. i-a transmis bani în sumă de 850 lei, un lanț confecționat din argint la preț de 480 lei, un inel confecționat din metal de culoarea neagră combinat cu alb la preț de 250 lei și un inel confecționat din metal de culoarea aurie la preț de 85 lei, după care cu cele sustrase s-au eschivat de la fața locului, astfel cauzându-i părții vătămate Sochirca G. un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 1665 lei, adică a dobândit bunurile cerute.

Inculpatul Cebanu S., la 18 august 2019, aproximativ orele 15.40, acționând în baza unei intenții comune cu Eoxa M., aflându-se în incinta magazinului „Linella”, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Bulgară 136, urmărind scopul deposedării de bunuri materiale a minorului Sochirca G., a.n. 18.08.2002, care le-a atras atenția la ghișeul de achitare a produselor procurate, având în mână bani, și anume, o bancnotă de 200 lei, după achitarea produselor, la ieșirea din magazin, pe scări, sub un pretext inventat, îl acostează pe Sochirca G., făcându-i observație cu privire la comportamentul său din magazin, iar la propunerea lui Cebanu S. de a se răsplăti pentru cele comise, Eoxa M. îi stabilește drept pedeapsă să procure bere și țigări, fapt care minorul a executat.

Ulterior, sub amenințarea că va fi lovit, Eoxa M. i-a indicat cu mâna direcția unde trebuie să se deplaseze pentru clarificarea situației.

Fiind condus de către Eoxa M. și Cebanu S. în spatele magazinului „Linella”, care era un loc umbrit, trezind prin comportamentul lor frică la victimă, Sochirca G. a fost agresat psihologic de către Cebanu S. cu privire la comportamentul său, după care acesta i-a ordonat lui Eoxa M. să se clarifice cu victima pentru inventata încălcare.

Astfel, sub supravegherea lui Cebanu S., care asigura neintervenția persoanelor terțe, care se afla în apropiere de ei, și anume la o distanță de 10 m., depărtându-se și apropiindu-se de ei, aproximativ de 3-4 ori, monitorizând situația creată, Eoxa M. a aplicat față de minorul Sochirca G. violență fizică, manifestată prin două lovituri cu pumnii în regiunea coastelor, pe dreapta care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019, este calificată drept vătămare neînsemnată, fiind totodată amenințat cu violența prin intermediul unui cuțit, pe care-l învârtea în mână.

Ca urmare, la cerința lui Eoxa M., de frică, Sochirca G. i-a transmis bani în sumă de 850 lei, un lanț confecționat din argint la preț de 480 lei, un inel confecționat din metal de culoarea neagră combinat cu alb la preț de 250 lei și un inel confecționat din metal de culoarea aurie la preț de 85 lei, după care cu cele sustrase s-au eschivat de la fața locului, astfel cauzându-i părții vătămate Sochirca G. un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1665 lei, adică a dobândit bunurile cerute.

Instanța a reținut că inculpatul Eoxa M. nu și-a recunoscut vina și a declarat că a mers la magazinul „Linella” pentru a procura produse alimentare, împreună cu Anatolie, Pavel, Elena și Cebanu S. care s-au împrăștiat prin magazin pentru a face cumpărături, iar el a rămas lângă casă. Elena a scăpat o cutie de ciocolate jos, iar partea vătămată și prietenii săi au început să râdă. El le-a spus că nu este frumos. Apoi au ieșit afară și au mers în spatele magazinului pentru a vorbi. Partea vătămată i-a spus că pentru că a râs poate să-i cumpere țigări sau bere, însă el a refuzat. Ulterior, partea vătămată a scos portmoneul și i-a dat 176 lei pentru a nu-l bate, însă el nu avea așa intenții. Nu avea asupra sa cuțit, iar mâinile părții vătămate tremurau deoarece se temea să nu fie bătut.

Inculpatul Cebanu S., la fel, nu și-a recunoscut vina și a declarat că a mers cu prietenii la magazin pentru a procura bere. S-a apropiat împreună cu prietena Elena de un raft cu bomboane și, în acel moment, au căzut niște ciocolate. Partea vătămată, fiind în preajmă, a început să râdă, iar lui nu i-a plăcut acest comportament. Afară i-a făcut acestuia observație, apoi partea vătămată a plecat cu Eoxa M., iar el s-a apropiat și a discutat cu prietena părții vătămate. Peste aproximativ 4-5 minute s-a apropiat de Eoxa M. și a auzit cum partea vătămată l-a întrebat pe acesta dacă totul este bine. După aceasta au plecat acasă.

Totodată, vinovăția inculpaților este demonstrată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Sochirca G. a declarat că se afla în magazinul „Linella” pentru a procura o sticlă de apă, având la el suma de 850 lei. La casă, prietena Aliona a scos o bancnotă de 200 lei pentru a achita apa. În magazin o domnișoară a atins un raft și au căzut jos vreo 3 ciocolate. Ei se aflau alături și nu au spus nimic. În acel timp i-a arătat prietenii sale un mesaj scris de un prieten și s-a râs. La ieșirea din magazin s-au apropiat 3 băieți și o fată, inclusiv inculpații. Cebanu S. l-a întrebat de ce s-a râs de prietena lui. Eoxa M. stătea în spate, rotind în mână un cuțit mic, de culoare neagră. Cebanu S. i-a spus să-l urmeze în magazin. A acceptat deoarece îi era frică să nu fie lovit. Din magazin a procurat două pachete de țigări și le-a transmis lui Eoxa M.

Cebanu S. rămase cu prietena lui. Afară, Eoxa M. i-a spus să meargă într-un loc mai umbrit, altfel va fi lovit. A mers împreună cu acesta, apoi i-a venit și Cebanu S. Nu știa unde merg, însă s-a dus deoarece îi era frică. A fost dus la un bloc locativ abandonat, unde nu mergea lume. După ce s-au oprit, Cebanu S. l-a întrebat de ce s-a răs de prietena lui, apoi i-a spus lui Eoxa M. să se lămurească, el plecând într-o parte la o distanță de aproximativ 10-15 m. Eoxa M. i-a cerut toți banii, colierul de la gât, iar el a refuzat. Eoxa M. i-a spus că dacă refuză va fi bătut, din cauza șocului a scos lănișorul de la gât, inelele și le-a transmis acestuia. Eoxa M. avea la el un cuțit și văzând că i-a căzut cartela, i-a spus să meargă la bancomat pentru a scoate bani. I-a spus că pe cartela respectivă nu sunt bani, deoarece este un card pentru cumpărături, însă ultimul a insistat să meargă la bancomat și văzând că el nu dorește să meargă, i-a aplicat o lovitură în partea dreaptă în regiunea coastelor. Cu Eoxa M. a discutat aproximativ 20-30 minute, iar Cebanu S. în tot acest timp stătea de pândă, primblându-se și de 2-3 ori s-a apropiat de ei. Cebanu S. se primbla în continuu împreună cu prietena lui. După aceasta, a mers la poliție, a comunicat despre cele întâmplate și a depus o plângere. Cebanu S. nu a cerut bani de la el și nu l-a amenințat, dar între inculpați a existat o înțelegere pentru a-l deposeda de bani. I-a fost restituit doar lănișorul, banii și inelele - nu.

Martorul Ciobanu E. a indicat că Cebanu S. vorbea cu domnișoara, iar Eoxa M. cu partea vătămată. Ulterior, Eoxa M. și partea vătămată s-au îndepărtat la o distanță de aproximativ 10-15 m. Nu vedeau ce fac acolo. Cebanu S. s-a apropiat odată de ei.

Martorul Potgornii A. a comunicat că Eoxa M. a mers împreună cu partea vătămată în direcția magazinului. Apoi Eoxa M. s-a întors singur și le-a spus că l-a „curățit”, însă nu a văzut careva bunuri la acesta. În timp ce era pe scaun, Cebanu S. a apărut din aceeași direcție din care au venit Eoxa M. cu partea vătămată.

Martorul Luca A. a relatat că în timp ce se afla cu partea vătămată în magazin la casă de ei s-a apropiat Eoxa M., Cebanu S. și prietena acestuia care s-a lovit de raft și a căzut jos o ciocolată. După aceasta, Cebanu S. a strigat la partea vătămată să se oprească, apoi i-au cerut să-l urmeze pe Eoxa M. Cebanu S. l-a întrebat pe Sochircă G. de ce a răs de prietena lui. Eoxa M. a mers cu partea vătămată după magazin, iar Cebanu S. a rămas cu ea, apoi a mers în urma lui Eoxa M. După aceasta, Eoxa M. cu Sochircă G. au mers în vale pe scări, apoi au luat-o la stânga. I-a urmat și a văzut că Eoxa M. l-a strâns la perete pe Sochircă G., îl ținea cu mâna de gât, iar Cebanu S. se afla alături. Eoxa M. i-a spus părții vătămate să-i dea banii și tot ce are la el. Toate acestea au durat aproximativ 10 minute. În tot acest timp lângă partea vătămată erau doar inculpații, iar mai departe era o domnișoară și doi băieți. După aceasta, Eoxa M. l-a apucat pe Sochircă G. după cap și au mers în deal, iar ei i-au spus să meargă înainte. Îndepărtându-se de ei, Sochircă G. i-a spus să fugă pentru a nu fi ajunși din urmă, deoarece îi era frică. Ulterior Sochircă G. i-a spus că Eoxa M. l-a lovit în regiunea coastelor și i-a cerut banii și lucrurile pe care le are. A văzut la Eoxa M. în buzunar un cuțit. Cebanu S. stătea doar lângă Eoxa M., însă nu făcea nimic. Nu a văzut momentul când Sochircă G. a transmis banii și celelalte bunuri.

Martorul Ciolan P. a indicat că Elena întâmplător a dat jos niște bomboane, iar partea vătămată a zâmbit. Afară, Eoxa M. a discutat cu partea vătămată, iar Cebanu S. cu ei se aflau într-o parte. Ulterior Eoxa M. și partea vătămată s-au dat într-o parte și au vorbit, ei s-au așezat pe scaun, iar Cebanu S. vorbea cu prietena părții vătămate,

apoi s-a întors la ei. Peste ceva timp, Cebanu S. a mers să vadă ce face Eoxa M. și partea vătămată, după care s-a întors înapoi. El i-a avut în raza de vedere tot timpul. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale la 20.08.2019 îi aparțin, semnătura este a sa, a dat asemenea declarații deoarece a fost influențat, la moment dă declarații adevărate, iar declarațiile făcute la urmărirea penală sunt false și nu corespund realității.

În temeiul art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece au apărut divergențe între declarațiile martorului făcute în cadrul urmăririi penale și cele date în ședința de judecată, au fost date citire declarațiilor martorului Ciolan P. din 20.08.2019, potrivit căror *”închiriază un apartament în Bălți cu Cebanu S. și Eoxa M. La 18.08.2019 a mers cu ei, Elena și Anatolii în magazinul „Linella”. Acolo Eoxa M. i-a indicat un băiat care ar fi răs de Elena, că ar fi scăpat ceva jos, el momentul dat nu l-a văzut. La ieșirea din magazin, băiatul dat a fost oprit de către Cebanu S. și Eoxa M. și se discuta ceva cu el. Ieșind afară, ei au virat între blocuri. El cu Elena și cu Anatolii au rămas un pic în fața magazinului, după care au mers în aceeași direcție, după 5-8 minute. S-au așezat pe o bancă, de unde nu se vedea Eoxa M. și Cebanu S., nu departe era prietena băiatului. Peste 2 minute, spre ei a venit Cebanu S., iar după un minut, a venit și Eoxa M. cu băiatul din magazin. S-au îndreptat spre drum, dar ulterior el singur a revenit la ei. A văzut că Eoxa M. a pus lăncișorul pe masă, anterior acest lăncișor nu l-a mai văzut”*.

Pe lângă aceasta, vinovăția inculpaților a fost probată și prin următoarele probe: plângerea lui Sochirca G. din 18.08.2019;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.08.2019, cu fototabel, potrivit căruia a fost supus cercetării locul indicat de partea vătămată Sochirca G., din mun. Bălți, str. Bulgară în spatele blocului locativ nr. 136, unde partea vătămată a fost condusă de două persoane și deposedată de bunurile lui. Sochirca G. a indicat la o clădire cu un nivel de culoarea albă, cu ușă metalică de culoarea gri pe care este alipit semnul de voltaj înalt. Înainte de ușa metalică este un prag cu măsurile de 1,5x3,0 m., pe care Sochirca G. a indicat că a fost amenințat cu cuțitul, a fost deposedat de bunuri și i-au fost aplicate lovituri;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 18.08.2019, potrivit cărui partea vătămată Sochirca G. a indicat direcția în care a fost condus de două persoane în momentul în care a ieșit din magazin, și anume, a indicat în partea dreaptă de la ușile de intrare în magazinul „Linella”, la trecerea prin preajma blocului locativ nr. 134 de pe strada Bulgară, mun. Bălți, pe unde persoanele date l-au condus în spatele clădirii magazinului „Linella”; direcția în care l-au condus persoanele în curtea blocului, indicând spre o clădire părăsită de culoarea albă; a indicat locul unde persoanele au aplicat violență fizică, l-au amenințat cu cuțitul și i-au sustras bunurile, aceasta fiind în spatele clădirii de culoarea albă;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.08.2019, potrivit cărui partea vătămată Sochirca G. a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 2 - Eoxa M., ca fiind persoana care l-a atacat la data de 18.08.2019 în momentul în care a ieșit din magazinul „Linella”, deținea la el cuțit și i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea coastelor sustrăgându-i bunurile;

procesul-verbal de ridicare din 12.09.2019, potrivit căruia de la Sochircă Z. a fost ridicat trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G.;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2019, prin care a fost examinată trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G. din care rezultă că acesta a suportat trauma cranio cerebrală;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.08.2019, potrivit căruia martorul Luca A. a recunoscut persoana din planșa ilustrativă nr. 5 - Cebanu S., ca fiind persoana care pe 18.08.2019 a stopat-o pe ea și pe partea vătămată la ieșirea din magazin, fiind acea persoană cu care partea vătămată a mers în spatele magazinului;

raportul de expertiză medicală judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019, conform căruia la Sochirca G. s-a depistat echimoză în regiunea la crusta iliacă pe stânga, produsă prin acțiunea traumatică cu obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și se califică ca vătămare neînsemnată. Localizarea și caracterul leziunilor corporale exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziție verticală ortostatică;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.08.2019, conform căruia a fost supus cercetării apartamentul nr. 3 din XXXXXX XXX, XXXXXX, cu participarea martorului Ciolan P., în care locuiește martorul și inculpații, în rezultatul căruia din dormitorul unde locuia Eoxa M., într-un ulcior confecționat din ceramică de pe raftul din dulap, a fost depistat și ridicat un lanț de culoarea argintie;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.08.2019;

procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 26.08.2019, potrivit căruia la secunda 21 se observă cum în partea de jos a imaginii, în fața casei, își fac apariția minorul Sochirca G. împreună cu minora Luca A. Sochirca G. ține în mâinile sale portmoneul din care scoate o bancnotă. În secunda 44 - de casă din direcția salonului magazinului, se apropie Eoxa M. împreună cu Cebanu S. Eoxa M. trece pe la spatele minorului Sochirca G. și se pune următorul în rând. Între timp, minorul Sochirca G. ajunge la casă și întinde bancnota vânzătoarei. Din secunda 53 până în minuta 01 secunda 12, minorul Sochirca G. împreună cu minora Luca A. se află la casa magazinului, achită o sticlă de apă și așteaptă restul. Pe toată perioada de timp, Eoxa M. se află în preajma minorei Luca A., fiind rezemat de banda de la casa magazinului și privind tot timpul la minorul Sochirca G. (fără să schimbe poziția capului). Cebanu S. se află la o distanță de 2-3 m. în spatele minorului Sochirca G., periodic uitându-se și el în direcția acestuia. În minuta 1 secunda 13 a înregistrării - minorul Sochirca G. primește restul în câteva bancnote de la vânzătoare și împreună cu minora Luca A. se îndreaptă spre ieșirea din magazin. Imediat, în urma lor, pornește Eoxa M. În momentul în care mai întâi Sochirca G., după care minora Luca A. și, în final, Eoxa Mihail M. trec pe lângă Cebanu S., acesta, la fel, pornește în direcția ieșirii din magazin. La casă rămâne Potgornî A. Fiind supusă examinării înregistrările video efectuate cu camera CAM 1 s-a constatat că la secunda 02 a înregistrării video se observă cum din magazin pe prag ies minorii Sochirca G. și Luca A. În secunda 06 se observă că aceștia se opresc în loc pe scările magazinului, întorcând capurile înapoi. În secunda 11 se observă cum de minorii Sochirca G. și Luca A. se apropie din direcția salonului magazinului Cebanu S. – primul și Eoxa M. – al doilea. Ultimii discută ceva cu minorul Sochirca G. (Cebanu S. dă din cap, iar Eoxa M. indică cu mâna în direcția școlii Pușkin. În secunda

18 se observă cum minorul Sochirca G. împreună cu Cebanu S. și Eoxa M. dispar din imaginea video în direcția școlii „Pușkin” iar minora Luca A. se îndreaptă spre str. Bulgară, mun. Bălți;

procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinuitul Cebanu S.;

procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinuitul Eoxa M.

Astfel, raportând dispozițiile doctrinare la faptele constatate se atestă că acțiunea de constrângere a părții vătămate a fost realizată de către inculpații Eoxa M. și Cebanu S. în momentul în care partea vătămată Sochirca G. împreună cu minora Luca A. ieșind din magazinul „Linella”, pe scări au fost strigați din urmă de către inculpați și s-au oprit, ultimii se aproprie de ei, discută ceva, după care Cebanu S. face din cap, iar Eoxa M. îi arată părții vătămate cu mâna spre dreapta, în direcția liceului „Pușkin”, după care, toți merg spre dreapta, dispărând din imagine, iar minora se îndreaptă singură în direcția străzii. Din declarațiile părții vătămate și ale martorului Luca A. rezultă că au fost strigați de către inculpați, care s-au apropiat și i-au făcut lui Sochirca G. observație că nu este frumos să râdă de o domnișoară, iar Eoxa M., având în mână un cuțit, i-a spus să meargă la o parte pentru a clarifica situația creată, iar el, fiindu-i frică să nu fie bătut, i-a urmat. Faptul că lui Sochirca G. i-a fost creată o stare de frică, rezultă și din declarațiile inculpatului Eoxa M., care a menționat că lui Sochirca G. îi tremurau mâinile.

Totodată, prezența cuțitului la inculpatul Eoxa M. se confirmă prin declarațiile părții vătămate care a descris amănunțit culoarea și dimensiunile cuțitului; declarațiile martorilor Ciobanu E. că *”A văzut cum Eoxa M. a scăpat ceva în iarbă, dar nu a văzut ce anume.”* și declarațiile martorului Luca A. că: *”A văzut la Eoxa M. în buzunar un cuțit”*.

În același timp, faptul că partea vătămată s-a dus împreună cu inculpații într-un loc mai dosit se confirmă prin declarațiile martorilor Luca A., Ciobanu E., Potgornii A. și Ciolan P., care au indicat că partea vătămată și inculpații au mers după magazin pentru a discuta, ei au așteptat pe scaun în fața magazinului, de unde nu-i vedea, iar minora Luca A. se afla sigură nu departe de ei, declarațiile date fiind în coroborare, inclusiv cu declarațiile părții vătămate Sochirca G. că el cu Eoxa M. s-au dus într-o parte să discute, pe acolo nu trecea lume, fiind un loc părăsit, în timp ce ei discutau, Cebanu S. stătea nu departe de ei, mergând în continuu, dintr-o parte în alta, creându-se impresia că stă de pândă, de câteva ori s-a apropiat de ei fără a spune nimic.

Ulterior, în vederea continuării acțiunilor sale ilicite, Eoxa M. i-a aplicat părții vătămate două lovituri în partea dreaptă, în regiunea coastelor, iar ultimul fiind constrâns de situația creată, la solicitarea lui Eoxa M., i-a transmis suma de 850 lei, un lăntișor din argint și două inele, astfel, realizându-se cerința de transmitere a bunurilor de către partea vătămată în proprietatea inculpatului Eoxa M., ca rezultat al constrângerii și aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, ce se confirmă prin raportul de expertiză judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019 care atestă prezența leziunilor corporale neînsemnate la partea vătămată.

Pe lângă aceasta, în cadrul percheziției efectuate în apartamentul în care locuiau inculpații, în camera în care locuia inculpatul Eoxa M. a fost depistat și ridicat lăntșorul transmis de partea vătămată.

Totodată, acțiunile întreprinse de inculpați demonstrează că între ei a existat o înțelegere prealabilă cu privire la comiterea infracțiunii de șantaj, ținând cont de împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, și anume, partea vătămată a fost oprită de către inculpați, Eoxa M. i-a spus lui Sochirca G. să-l urmeze, iar Cebanu S. i-a urmat, în timp ce Sochirca G. discuta cu Eoxa M., Cebanu S. stătea de pândă, de 2-3 ori s-a apropiat de ei, fără a spune nimic. După consumarea infracțiunii, primul s-a întors Cebanu S., iar peste o minută s-a întors și Eoxa M. spunând „l-am curățat”, iar Cebanu S. nu a pus nici o întrebare, ceea ce creează o prezumție puternică că între aceștia a existat o înțelegere comună și au avut o intenție unică.

Aceleași concluzii rezultă și din declarațiile martorului Potgornîi A. care a afirmat că după ce s-a întors, Eoxa M. le-a spus că la „curățit”.

Ori, scopul de bază al inculpaților și-a găsit confirmare datorită situației create artificial de către aceștia și impunerii sub amenințări cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața părții vătămate de a transmite banii și alte bunuri materiale în scopul de a nu fi bătut pentru că a râs de prietena lui Cebanu S., care de fapt nu a existat.

Prin urmare, acțiunile inculpaților întrunesc toate modalitățile faptice imputate prin actul de învinuire.

Astfel, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, comisă de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, cu aplicarea altor obiecte în calitate de armă, urmate de dobândirea bunurilor cerute, a fost dovedită integral.

Versiunea inculpaților că ei nu au comis infracțiunea incriminată și poziția de nerecunoaștere a vinovăției este nefondată, fiind apreciată ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind combătută integral prin probe pertinente și concludente prezentate și cercetate în ședința de judecată.

Mai mult, poziția inculpaților de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea acestora, odată ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, dovedesc săvârșirea infracțiunilor imputate.

Nerecunoașterea vinovăției reprezintă o metodă de apărare și un drept al inculpaților de a nu se auto incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală.

În același timp, argumentele apărării că acțiunile inculpatului Cebanu S. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, urmând a fi adoptată o sentință de achitare, contravin probelor administrate.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile apărării că acțiunile inculpatului Eoxa M. urmează a fi recalificate în baza art. 187 Cod penal, or, potrivit doctrinei, infracțiunea de șantaj se delimitează de infracțiunea de jaf și tâlhărie prin faptul că în cazul infracțiunii de șantaj inculpatul dobândește bunurile printr-o cale ilegală, ca rezultat al constrângerii fizice și psihice a victimei de ai transmite aceste bunuri, pe când în situația jafului, infractorul sustrage în mod deschis bunurile victimei, cu sau fără

aplicarea violenței, neexistând această „negociere” între infractor și victimă de a transmite aceste bunuri.

Ori, a fost constatată cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptelor incriminate, fiind stabilită legătura de cauzalitate între faptele prejudiciabile și urmările social periculoase.

Totodată, nu au stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile părții vătămate și ale martorilor privitor la acțiunile inculpaților, iar temeuri de a nu crede acestor declarații, care au fost depuse sub jurământ, lipsesc.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 unități convenționale, nu au recunoscut vina, anterior fiind în conflict cu legea penală, nu și-au făcut concluziile necesare, nu au mers pe calea corijării și, din nou, au comis infracțiuni.

Potrivit cazierului contravențional, inculpatul Eoxa M. pe perioada anului 2018 a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori pentru acțiuni de huliganism nu prea grav, vătămarea integrității corporale, sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, tulburarea liniștii publice, consumul băuturilor alcoolice în locurile publice, etc. ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană conflictuală, predispusă să încalce legea, iar inculpatul Cebanu S. a comis o infracțiunea în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Bălți din 03.05.2018, totodată, prin sentința Judecătorei Bălți din 10.01.2020 a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal la 8 ani închisoare cu amendă, sentința nefiind definitivă; potrivit cazierului contravențional pe perioada anului 2016-2019 a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori pentru acțiuni de vătămarea integrității corporale, etc. ceea ce-i caracterizează ca fiind persoane conflictuale, dispuse să încalce legea, circumstanță care, conform art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, este apreciată ca agravantă.

Conform art. 78 alin. (4) Cod penal, în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Astfel, în circumstanțele stabilite inculpaților urmează a le fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu amendă.

Totodată, potrivit art. 229 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, iar obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

3. Avocata Ina Cepoi a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificată fapta inculpatului Eoxa M., cu aplicarea unei pedepse mai blândă, conform art. 90 Cod penal.

Apelanta a invocat că, la stabilirea pedepsei, urmează a fi apreciate circumstanțele că inculpatul are antecedentele penale stinse, este angajat în câmpul muncii, singura circumstanță agravantă atașabilă infracțiunii prevăzute la art. 187 Cod

penal, fiind aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Totodată, faptul că părții vătămate îi tremurau mâinile se explică prin declarațiile mamei părții vătămate că acesta a fost atacat și bătut de niște persoane, motiv din care a reacționat astfel.

Ori, sentința de condamnare nu poate fi bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care a fost audiată doar la urmărirea penală și care nu a fost prezentă nemijlocit în ședințele de judecată pentru a-și susține depozițiile și pentru a da posibilitate apărării să adreseze întrebări. Astfel, la judecarea cauzei a fost încălcat principiul contradictorialității, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

Mai mult, singura circumstanță agravantă specifică jafului, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, este aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, care îndeplinește rolul de acțiune adiacentă.

În cazul șantajului, realizarea amenințării extorculatorului se presupune în viitor, și anume, în situația în care victima nu va îndeplini cerințele patrimoniale ale făptuitorului, iar în cazul neexecutării cerințelor patrimoniale ale făptuitorului, îndeplinirea amenințării cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în cazul jafului se preconizează a fi materializată imediat.

Potrivit pct. 23 alin. (1) al Hotărârii Plenului CSJ nr. 16/2005 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre șantaj, la delimitarea șantajului de jaf sau tâlhărie, instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că în cazul șantajului intenția făptuitorului este orientată spre dobândirea bunurilor cerute în viitor, pe când dobândirea bunurilor în cazul jafului sau tâlhăriei are loc simultan cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării acesteia, ori îndată după realizarea acestor acțiuni.

Prin amenințare cu răspândirea unor știri defăimătoare, potrivit pct. 8 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 16/2005, urmează să înțelegem inspirarea temerii că făptuitorul vă divulga informații compromițătoare despre proprietar, posesor, deținător, despre rudele sau apropiații acestora, în cazul în care proprietarul, posesorul sau deținătorul nu-i va îndeplini cererea.

Deci, corectarea inculpatului poate avea loc și fără privarea lui de libertate, or, acesta a realizat cele săvârșite și nu este o persoană periculoasă pentru societate, ce se confirmă prin caracteristica eliberată de la locul de muncă, împrejurări în care este posibilă recalificarea faptei, cu aplicarea pedepsei conform art. 90 Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocatul Gheorghe Ionaș, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cebanu S. să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de el.

Apelantul a indicat că în fapta inculpatului nu s-a constatat acțiunea adiacentă de amenințare cu violență a părții vătămate.

Astfel, declarațiile părții vătămate, ale martorilor Luca A., Cebanu E. și Ciolan P. nu demonstrează vinovăția acestuia, dimpotrivă, aceste declarații coroborează pe deplin cu declarațiile inculpatului și dovedesc incontestabil nevinovăția lui

Totodată, partea vătămată în cadrul urmăririi penale a depus declarații diferite și contradictorii, împrejurări în care instanța de judecată urmează să rețină cele mai favorabile depuse de acesta în cadrul confruntării cu inculpatului, potrivit căror, *a fost amenințat cu cuțitul de Eoxa M., iar în acest moment, Cebanu S. nu a asistat și nu crede că a observat deoarece se afla la distanță. În momentul în care a fost deposedat de bunuri, Cebanu S. nu a asistat. Cebanu S. se mișca în interiorul cercului său de prieteni, care toți se afla la 50-100 m. Cebanu S. nu a cerut bunuri și nici nu l-a amenințat. Nu crede că a existat vreo înțelegere între Eoxa M. și Cebanu S.*

Or, din probele administrate nu se atestă prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii de șantaj, deoarece în privința inculpatului nu sunt dovezi privind comiterea unor acțiuni ilegale asupra părții vătămate, iar fapta acestuia nu a fost însoțită de acțiunea adiacentă obligatorie care se manifestă prin amenințare sau aplicarea violenței față de partea vătămată și nu au fost constatate careva acțiuni comise prin înțelegere și în grup cu alte persoane.

Potrivit pct. 16 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, delimitând șantajul de jaf sau tâlhărie, instanțele vor ține cont de faptul că în cazul șantajului amenințarea cu aplicarea forței e îndreptată spre obținerea bunurilor în viitor, dar nu în momentul amenințării, cum are loc în cazul jafului ori a tâlhăriei. Însuși șantajistul nu ia bunurile din posesia proprietarului, ci printr-o cale ilegală, folosind pentru aceasta diferite metode de influență asupra conștiinței, voinței persoanelor, cere de la ele transmiterea acestor bunuri în folosul altor persoane.

Din conținutul învinuirii înaintate inculpaților, declarațiilor părții vătămate și ale martorilor acuzării, rezultă că toate evenimentele au avut loc spontan, într-un interval foarte scurt de timp, iar realizarea acțiunilor pretind ilegale nu a fost preconizată pe viitor, ca răzbunare pentru refuzul de transmite avantajele cerute.

Infracțiunea de șantaj poate fi incriminată persoanei doar în cazul în care făptuitorul cere transmiterea bunurilor în viitor, amenințând cu aplicarea imediată a violenței dacă victima nu va consimți să-și execute cererea, iar după ce i se refuză, aplică violența imediat sau în viitor; făptuitorul cere transmiterea bunurilor în viitor, amenințând, totodată, să aplice violența în viitor, dacă victima nu-i va îndeplini cererea, iar după ce i se refuză, aplică violența imediat sau în viitor.

Astfel, nu au fost stabilite aceste elemente obligatorii ale infracțiunii de șantaj, ori, partea vătămată nu a refuzat transmiterea bunurilor sale, iar amenințarea nu a fost îndreptată spre viitor pentru motivul că victima ar refuza îndeplinirea unor cerințe.

Prin urmare, probele administrate nu confirmă faptul că inculpatul a comis infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția în comiterea infracțiunii

incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestora comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. b) e) Cod penal.

Or, instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în ședință și întemeiat și-a bazat sentința de condamnare pe probele scrise ale cauzei penale, precum și pe declarațiile părților vătămate și ale martorilor audiați nemijlocit în fața instanței de judecată.

Cercetând sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, instanța de judecată a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpaților și corect le-a încadrat acțiunile în baza art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal.

Deci, faptele incriminate inculpaților și-au găsit confirmare prin probele administrate, verificate și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de judecată în sarcina inculpaților au avut loc, iar argumentele inculpaților în susținerea nevinovăției lor poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, inculpații nu și-au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, menținând această poziție și în instanța de apel, invocând că nu se consideră vinovați.

Totodată, instanța de fond corect a statuat că vina acestora este pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate Sochirca G., ale martorilor Ciobanu E., Potgornî A., Luca A. și Ciolan P.; plângerea lui Sochirca G. din 18.08.2019; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.08.2019, cu foto-tabel potrivit căruia a fost supus cercetării locul indicat de partea vătămată Sochirca G., din mun. Bălți, str. Bulgară în spatele blocului locativ numărul 136, unde partea vătămată a fost condusă de două persoane și deposedată de bunurile sale. Astfel, Sochirca G. a indicat la o clădire cu un nivel de culoarea albă, cu ușă metalică de culoarea gri pe care este alipit semnul de voltaj înalt. Înainte de ușa metalică este un prag cu mărimile de 1,5x3,0 m., pe care Sochirca G. a indicat că a fost amenințat cu cuțitul, a fost deposedat de bunuri și i-au fost aplicate loviturile; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 18.08.2019, potrivit căruia partea vătămată Sochirca G. a indicat direcția în care a fost condus de două persoane în momentul în care a ieșit din magazin, și anume, în partea dreaptă de la ușile de intrare în magazinul „Linella”; la trecerea prin preajma blocului locativ nr. 134 din str. Bulgară, mun. Bălți, pe unde persoanele date l-au condus în spatele clădirii magazinului „Linella”; direcția în care l-au condus persoanele în curtea blocului, indicând spre o clădire părăsită de culoarea albă; a indicat locul unde persoanele au aplicat violență fizică, l-au amenințat cu cuțitul și i-au sustras bunurile, aceasta fiind în spatele clădirii de culoarea albă; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.08.2019, potrivit căruia partea vătămată Sochirca G. a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 2 - Eoxa M., ca fiind persoana care l-a atacat la 18.08.2019, în momentul în care a ieșit din magazinul „Linella”, și anume, persoana care deținea la el cuțit și i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea coastelor sustrăgându-i bunurile; procesul-verbal de ridicare din 12.09.2019 prin care de la Sochircă Z. a fost ridicat trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2019 prin care a fost examinată trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G., din care rezultă că Sochircă G. a suportat trauma cranio-

cerebrală; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.08.2019, potrivit căruia martorul Luca A. a recunoscut persoana cu nr. 5 - Cebanu S., ca fiind persoană care la 18.08.2019 a stopat-o pe ea și pe partea vătămată la ieșirea din magazin și fiind persoana cu care partea vătămată a mers în spatele magazinului; raportul de expertiză judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019, conform căruia la examinarea medico-legală a lui Sochirca G. s-a depistat echimoză în regiunea la crusta iliacă pe stânga. Echimoza a fost produsă prin acțiunea traumatică cu obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. Localizarea și caracterul leziunilor corporale exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziție verticală ortostatică; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.08.2019 potrivit căruia a fost supus cercetării apartamentul nr. 3 din str. Bulgară 172a, mun. Bălți, cu participarea martorului Ciolan P., unde locuiește acesta și învinuții Eoxa M. și Cebanu S., în rezultatul căreia, din dormitorul unde locuia învinutul Eoxa M., într-un ulcior confecționat din ceramică de pe raftul dulapului dormitorului, a fost depistat și ridicat un lanț de culoarea argintie; procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.08.2019; procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 26.08.2019, potrivit căruia din înregistrările video efectuate cu camera 19 CASA, la secunda 21 se observă cum în partea de jos a imaginii, în fața casei, își fac apariția minorii Sochirca G. și Luca A. Sochirca G. ține în mâinile sale portmoneul din care în următorul moment scoate o bancnotă. În secunda 44 se observă cum de casă, din direcția salonului magazinului, se apropie Eoxa M. împreună cu Cebanu S. Eoxa M. trece pe la spatele minorului Sochirca G. și se pune următorul în rând. Între timp minorul Sochirca G. ajunge la casă și întinde bancnota vânzătoarei. Din secunda 53 până în minuta 01 secunda 12, minorul Sochirca G., împreună cu minora Luca A. se află la casa magazinului, achită o sticlă de apă și așteaptă restul. Pe toată perioada de timp, Eoxa M. se află în preajma minorei Luca A., fiind rezemat de banda de la casa magazinului și privind tot timpul la minorul Sochirca G. (fără ca să schimbe poziția capului). Cebanu S. se află la o distanță de 2-3 m. în spatele minorului Sochirca G., periodic uitându-se și el în direcția acestuia. În minuta 1 secunda 13 a înregistrării, minorul Sochirca G. primește restul în câteva bancnote de la vânzătoare și împreună cu minora Luca A. se îndreaptă spre ieșirea din magazin. Imediat în urma lor pornește și Eoxa M. În momentul în care mai întâi Sochirca G., după care minora Luca A. și, în final, Eoxa M. trec pe lângă Cebanu S., acesta imediat pornește în direcția ieșirii din magazin. La casă rămâne Potgornîi A.; potrivit înregistrărilor video efectuate cu camera CAM 1 s-a constatat că la secunda 02 se observă cum din magazin pe prag ies minorii Sochirca G. și Luca A. În secunda 06 - minorii Sochirca G. și Luca A. se opresc în loc pe scările magazinului, întorcând capurile înapoi. În secunda 11 - de minorii Sochirca G. și Luca A. se apropie din direcția salonului magazinului Cebanu S. - primul și Eoxa M. - al doilea. Ultimii discută ceva cu minorul Sochirca G. (Cebanu S. dă din cap, iar Eoxa M. indică cu mâna în direcția școlii Pușkin). În secunda 18 - minorul Sochirca G. împreună cu Cebanu S. și Eoxa M. dispar din imaginea video în direcția școlii „Pușkin”, iar minora Luca A. se îndreaptă în direcția str. Bulgară, mun. Bălți; procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinutul Cebanu S.; procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinutul Eoxa M.

Deci, instanța de fond corect a statuat că poziția inculpaților este una declarativă, care vine în contradicție cu probele administrate, având drept scop eschivarea de la răspunderea penală, or, a fost demonstrat că acțiunile comise de inculpați întrunesc toate modalitățile faptice imputate prin actul de învinuire.

Totodată, este irelevant argumentul apărării că acțiunile inculpatului Eoxa M. urmează a fi recalificate în baza art. 187 Cod penal, or, infracțiunea de șantaj se delimitează de infracțiunea de jaf și tâlhărie, prin faptul că în cazul infracțiunii de șantaj inculpatul dobândește bunurile printr-o cale ilegală, ca rezultat al constrângerii fizice și psihice a victimei de a-i transmite aceste bunuri, pe când în situația jafului infractorul sustrage în mod deschis bunurile victimei, cu sau fără aplicarea violenței, neexistând această „negociere” între infractor și victimă de a transmite aceste bunuri.

Ori, s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptelor incriminate, constatându-se o legătură de cauzalitate între faptele prejudiciabile și urmările social periculoase.

La fel, sunt neîntemeiate și afirmațiile apărării că sentința de condamnare nu poate fi bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care a fost audiată doar la urmărirea penală și care nu a fost prezentă nemijlocit în ședințele de judecată pentru a-și susține depozițiile și pentru a da posibilitate apărării să-i adreseze întrebări, deoarece partea vătămată a fost audiat în cadrul ședinței de judecată fiind prevenită pentru darea de declarații false sau pentru refuzul de a da declarații, pentru ce a și semnat.

Mai mult, instanța nu a stabilit careva circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile părții vătămate și ale martorilor privitor la acțiunile inculpaților și careva temeuri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ, lipsesc.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele, se atestă că temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate.

În același timp, sunt nefondate și alegațiile apărării că acțiunile inculpatului Cebanu S. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, urmând a fi adoptată o sentință de achitare, deoarece contravin probelor acuzării.

Astfel, probele administrate demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Cebanu S. în comiterea infracțiunii incriminate, coroborând între ele și întemeiat fiind plasate la baza sentinței de condamnare.

Argumentele apărării că instanța de fond în sentința adoptată nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate, nu și-a motivat decizia suficient și a fost adoptată hotărârea de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării și presupunerilor indicate în rechizitoriu, sunt neîntemeiate, or, prima instanță just a încadrat acțiunile inculpaților, vinovăția acestora fiind constatată în baza probelor administrate, sentința adoptată în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților fiind legală.

Și afirmația apărării că prin probele administrate nu se atestă elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii de șantaj, or, acțiunile lui Cebanu S. nu au fost însoțite de acțiunea adiacentă obligatorie care se manifestă prin amenințare sau aplicarea violenței față de partea vătămată și nu au fost constatate careva acțiuni comise prin înțelegere și în grup, este nefondată, deoarece s-a confirmat în mod incontestabil

că acțiunile comise de acesta întrunesc toate modalitățile faptice imputate prin învinuire, iar instanța de fond, reținând vina inculpaților în comiterea infracțiunii, a constatat elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal.

Totodată, instanța de fond, constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de inculpați, l-a condamnat pe Eoxa M. în baza art.189 alin.(3) lit. b), e) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, iar pe Cebanu S. în baza art. 189 alin. (3) lit. b) e) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, precum și de faptul că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, nu și-au recunoscut vina, anterior fiind în conflict cu legea penală, nu și-au făcut concluziile necesare, nu au mers pe calea corijării și, din nou, au comis infracțiuni.

Or, potrivit cazierului contravențional, Eoxa M. pe perioada anului 2018 a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori pentru acțiuni de huliganism nu prea grav, vătămarea integrității corporale, sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, tulburarea liniștei publice, consumul băuturilor alcoolice în locurile publice, etc, ce-l caracterizează ca fiind o persoană conflictuală, predispusă să încalce legea.

Iar inculpatul Cebanu S. a comis o infracțiune în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Bălți din 03.05.2018 și prin sentința Judecătorei Bălți din 10.01.2020 a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. e) la 8 ani închisoare cu amendă, sentința nefiind definitivă. Potrivit cazierului contravențional, Cebanu S. pe perioada anului 2016-2019 a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori pentru acțiuni de vătămare a integrității corporale, etc., ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană conflictuală, predispusă să încalce legea.

Prin urmare, conform art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța apreciază aceste circumstanțe ca agravante.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul

corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

Deci, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpaților, a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, aceasta fiind stabilită coresponzător gravității faptei și personalității acestora, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală pe care au avut-o ei pe parcursul judecării cauzei, pedeapsa stabilită lui Eoxa M. cu 8 ani închisoare și cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, și lui Cebanu S. - cu 7 ani închisoare și cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, fiind capabilă de a-i corecta și reeduca pe aceștia.

Totodată, fiind constatată cu certitudine vinovăția inculpaților, instanța de fond just a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei.

5. Avocata Ina Cepoi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Eoxa M. să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, conform art. 90 Cod penal.

Recurenta a indicat că faptul că părții vătămate îi tremurau mâinile se explică prin declarațiile mamei părții vătămate conform cărora acesta a fost atacat și bătut de niște persoane, motiv din care a reacționat astfel.

Ori, sentința de condamnare nu poate fi bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care a fost audiată doar la urmărirea penală și care nu a fost prezentă nemijlocit în ședințele de judecată pentru a-și susține depozițiile și pentru a da posibilitate apărării să adreseze întrebări. Astfel, la judecarea cauzei a fost încălcat principiul contradictorialității, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

Mai mult, singura circumstanță agravantă specifică jafului, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, este aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, care îndeplinește rolul de acțiune adiacentă.

În cazul șantajului, realizarea amenințării extorculatorului se presupune în viitor, și anume, în situația în care victima nu va îndeplini cerințele patrimoniale ale făptuitorului, iar în cazul neexecutării cerințelor patrimoniale ale făptuitorului, îndeplinirea amenințării cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în cazul jafului se preconizează a fi materializată imediat.

Potrivit pct. 23 alin. (1) al Hotărârii Plenului CSJ nr. 16/2005 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre șantaj, la delimitarea șantajului de jaf sau tâlhărie, instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că în cazul șantajului intenția făptuitorului este orientată spre dobândirea bunurilor cerute în viitor, pe când dobândirea bunurilor în cazul jafului sau tâlhăriei are loc simultan cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării acesteia, ori îndată după realizarea acestor acțiuni.

Prin amenințare cu răspândirea unor știri defăimătoare, potrivit pct. 8 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 16/2005, urmează să înțelegem inspirarea temerii că făptuitorul vă divulga informații compromițătoare despre proprietar, posesor, deținător, despre rudele

sau apropiatii acestora, în cazul în care proprietarul, posesorul sau deținătorul nu-i va îndeplini cererea.

Deci, corectarea inculpatului poate avea loc și fără privarea lui de libertate, or, acesta a realizat cele săvârșite și nu este o persoană periculoasă pentru societate, ce se confirmă prin caracteristica eliberată de la locul de muncă, împrejurări în care este posibilă recalificarea faptei, cu aplicarea pedepsei conform art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 al. 6 CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Rodica Cojocar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cebanu S. să fie achitat.

Recurenta a invocat că din probele examinate în cadrul cercetării judecătorești nu se atestă prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii de șantaj, deoarece nu au fost prezentate dovezi că inculpatul Cebanu S. a comis acțiuni ilegale asupra părții vătămate, iar cererea acestuia este mincinoasă și învinuirea înaintată inculpatului este ilegală.

Instanțele nu au apreciat probele cercetate și formal au făcut trimitere la ele ca fiind probe ce demonstrează vinovăția inculpatului, ce este absurd și contravine aprecierii obiective a probelor, conform cerințelor legale.

Totodată, instanțele au invocat în calitate de probe ce confirmă vinovăția inculpatului declarațiile martorilor Luca A., Ciolan P. și Potgornîi A. care au indicat că în tot acest timp Cebanu S. s-a aflat împreună cu ei.

Instanța indică în sentință că concluziile făcute rezultă din examinarea obiectivă a probelor, însă aceste împrejurări demonstrează contrariul, o atitudine formală, ignorarea faptelor evidente și pronunțarea neîntemeiată a unei sentințe de condamnare.

Mai mult, argumentul de bază al instanței pentru pronunțarea sentinței de condamnare îl constituie faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, deci, îl învinuiește că nu dorește să recunoască ce nu a comis, acest fapt fiind indicat în declarațiile date la poliție, contrar principiului prezumției nevinovăției și dreptului omului la un proces echitabil și îndeplinirea actului de justiție.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin.

(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursurile sunt fondate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Sochircă G., ale martorilor Ciobanu E., Potgornîi A., Luca A. și Ciolan P.; plângerea lui Sochircă G. din 18.08.2019; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.08.2019; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 18.08.2019; procesul-verbal de

recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.08.2019; procesul-verbal de ridicare din 12.09.2019 prin care de la Sochircă Z. a fost ridicat trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2019 prin care a fost examinată trimiterea-extras pe numele lui Sochircă G.; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.08.2019; raportul de expertiză judiciară nr. 201910D0459 din 22.08.2019; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.08.2019; procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 26.08.2019; procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinuitul Cebanu S.; procesul-verbal de confruntare din 11.09.2019 efectuată între partea vătămată Sochirca G. și învinuitul Eoxa M., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (3) lit. b), e) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, comisă de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, cu aplicarea altor obiecte în calitate de armă, urmate de dobândirea bunurilor cerute (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu jurisprudența națională, conform căreia delimitând șantajul (*art.189 CP*) de jaf sau tâlhărie, se ține cont de faptul că în cazul șantajului amenințarea cu aplicarea forței e îndreptată spre obținerea bunurilor în viitor, dar nu în momentul amenințării, cum are loc în cazul jafului ori a tâlhăriei. Însuși șantajistul nu ia bunurile din posesia proprietarului, ci printr-o cale ilegală, folosind pentru aceasta diferite metode de influență asupra conștiinței, voinței persoanelor, cere de la ele transmiterea acestor bunuri în folosul altor persoane (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr. 23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 16.*).

Or, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpaților este demonstrată concludent prin probele administrate.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanțele just și argumentat au ținut cont de faptul că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 10 ani, anterior au mai fost condamnați, precum și de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților la limita minimă conform prevederilor legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale aplicate inculpaților (*pct. 5. – 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatele Ina Cepoi și Rodica Cojocar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 06 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020, în privința inculpaților Eoxa Mihai XXXXX și Cebanu Stasic XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 30 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun